

[Serbia really needs help!](#)

In preparation for the [#WorldEnvironmentDay](#) we want to ask UN Environment to help people in Serbia protect their rivers. Serbian government is on a quest to destroy rivers in this European country, because they claim that European Union has mandated that all European countries need to generate 27% of its energy from sustainable sources. And, although it is true that EU did make this requirement, it is not true that EU mandated that rivers should be recklessly destroyed in the name of this sustainable goal.

Namely, hydropower plants have been used for decades, if not a century, to generate electricity. The difference between what the Serbian government is doing and this idea is that Serbian government is forcing people to pay fees, hidden in their utility bills, that subsidize investors who are building small hydropower plants and drying up those rivers, while the total amount of energy produced by all planned (850) small hydropower plants would be only 2% of what Serbia needs. Yes, you read it correctly: Serbian government is planning to cement and pipe in 850 rivers to satisfy only 2% of the country's energy needs while permanently damaging pristine nature, habitats for many animals, and properties of numerous communities.

President Vučić and his close friends are involved in this, which was revealed by the work of investigative journalists who uncovered a network of criminals and corrupted politicians, their numerous companies and mergers used to mask their trail. This network of organized crime at the government level builds small hydropower plants in protected areas without proper environmental permits.

Woman who championed small hydropower plants is Deputy Prime Minister Zorana Mihajlović. Please, click on any of the following hash tags to get a better understanding of what people in Serbia think about her decisions and environmental politics:

[#ZoranaMihajlović](#)

[#AbuseOfPublicOffice](#)

[#ЗоранаМихајловић](#)

[#уСлужбиИнвеститора](#)

[#NatureDeficitDisorder](#)

[#ZoranaNoEcoConsciousness](#)

Mihajlović is also a Minister of Construction, Infrastructure, and Transportation in Serbia. Even though there are numerous scientific studies available to Zorana Mihajlović done by the University of Belgrade School of Forestry and Academy of Engineering Sciences, among others, demonstrating the devastating effect small hydropower plants have on the system of ground waters in Serbia, endemic species of fish and vertebrae, overall existence of rivers, and the negative impact on communities and villages, Mihajlović continues to approve and promote the construction of small hydropower plants.

She is even changing the laws in some instances in order to diminish the authority of Goran Trivan, Minister of Environmental Protection, so that she can approve projects that will leave permanent degenerative results on nature and people.

Serbia really needs help! We truly need support by the UN Environment.

Please, we urge you to click on any of the hash tags and just spend ten minutes reading and looking at the pictures of Serbian rivers that are disappearing. Mihajlović turns her blind eye on police that protects the investors who are harassing the locals and illegally building small hydropower plants. These locals depend on these rivers; they are usually their one and only source of drinking water, water for their animals, hygiene, gardening, agriculture, and cooking. These locals are poor and live in remote villages, which is precisely why the investors are picking these locations. They are betting on the scarcity of resources that the villagers have. Most villagers do not even have computers and smartphones.

[Protest ispred Unikredit banke](#)

Novac u rukama

Gepostet von [Dmb_video](#) am Samstag, 1. Juni 2019

Mr. Trivan is absolutely helpless. He has no support from other sectors. Corruption and criminal activity run deep in Serbian government. Even though economic corruption may be something that affects only the country, to some extent, environmental corruption affects the whole Europe and the whole world. That is why we really need your help.

Thank you in advance for reading this letter. Please, contact me via Messenger, and I could supply you with documents to support all claims made in this letter.

The rate at which Mihajlović is approving the construction of small hydropower plants is alarming, and there is no time to wait. Any and all kind of your support and assistantship would be immensely appreciated.

#WorldEnvironmentDay is just 200 days away! How much do you know about air pollution? Take the quiz, learn and take action to #BeatAirPollution.

Gepostet von [UN Environment](#) am [Sonntag, 2. Juni 2019](#)

Dzvana Moonsun via Facebook

(<https://www.facebook.com/profile.php?id=100010830063384>)

[Кршење закона при изградњи МХЕ од стране општинских самоуправа](#)

Чињенично смо утврдили и доказали да се многи закони драстично крше при изградњи МХЕ и да то искључиво крше општинске управе јер издају локацијске услове и грађевинске дозволе мимо прописа.

Драстичан пример је општинска управа општине Бабушница која је супротно одредбама члана 135 став 1 Закона о планирању и изградњи, омогућила инвеститору Белићу да за МХЕ Звонце „законито“ узурпира приватне парцеле у селу Ракита. Катастарске службе су олако прихватале то и уписивале хипотеку над приватним парцелама, али уз помоћ ОРСП (Удружење Очувајмо Реке Старе Планине) власници су писали између осталог и Геодетском Заводу Србије. Завод је по мени коректно одрадио свој посао и издао занично обавештење-налог катастру како МОРА да поступи у таквом случају.

Божидар Тодоровић

18.12.2018

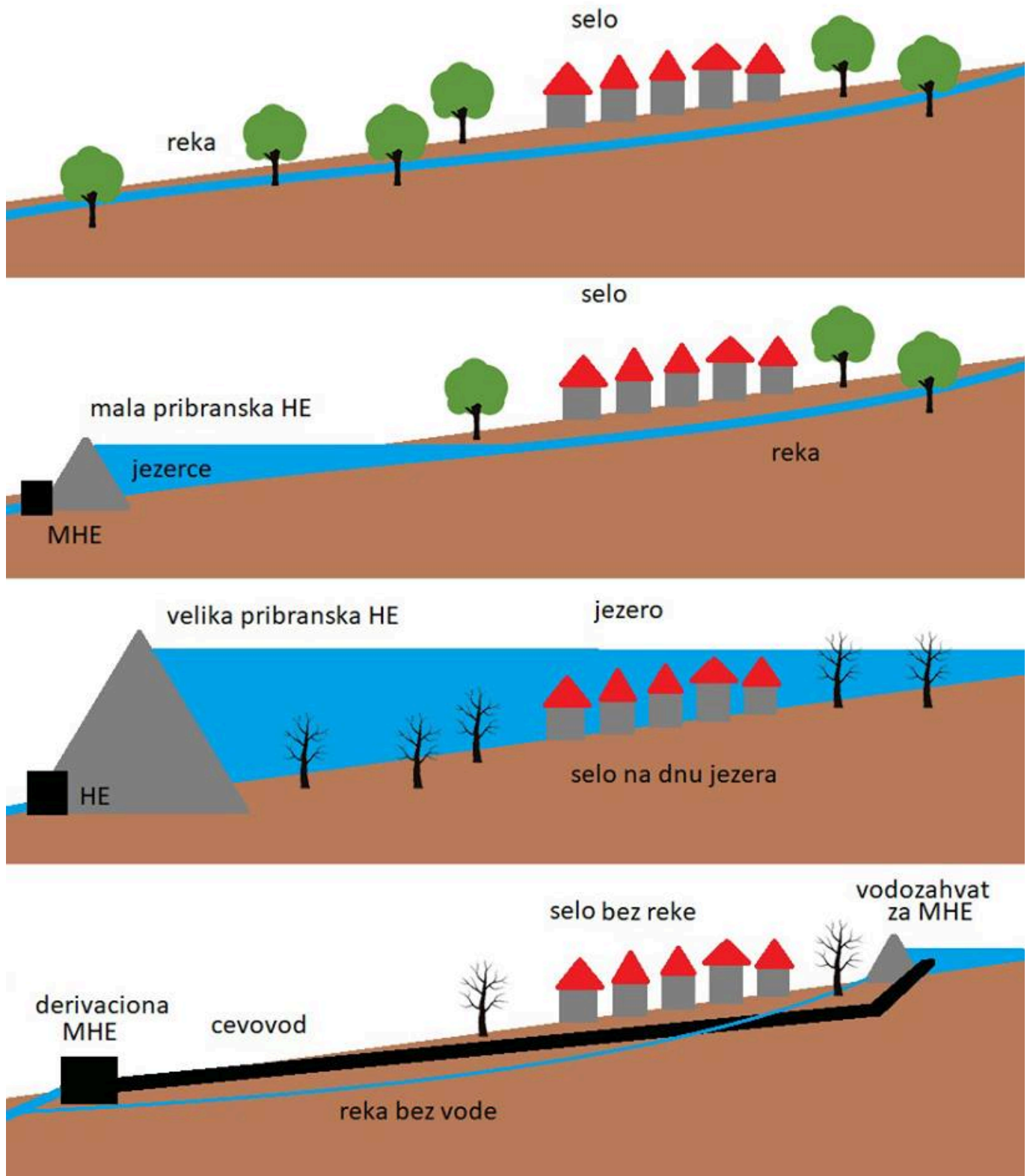
Фото: Бобан Петковић

http://eko-pokret.eu/wp-content/uploads/2018/12/Katastar_saopstenje.pdf

[Мале хидроелектране у Србији – проблеми и решења](#)

Из мрака и гробне тишине тамног вилајета Србије испливао је један ванредно важан документ, својеврсни легат историје, сведок покушаја академске јавности Србије да још 2011. спречи зло звано деривационе МХЕ, које тада почело да

метастазира. Нажалост, документ је скривен од јавности, проблем је заташкан, а десило се шта се десило: читави сливови Власине и Јошанице, као и многе друге реке Србије, су збрисане са лица кугле земаљске, а Србија је постала нека друга, гора земља.

Аутор: Горан Токић – Гоци

Београд, јули 2011.

Републичка агенција за просторно планирање у сарадњи са Академијом инжењерских наука Србије је организовала Округли сто са темом:

МАЛЕ ХИДРОЕЛЕКТРАНЕ У СРБИЈИ – ПРОБЛЕМИ И РЕШЕЊА

На Округлом столу су учествовали (по реду излагања): проф. др Борислав Стојков, др Мила Пуцар, проф. др Снежана Петровић, проф. др Бранислав Ђорђевић, др Тина Дашић, проф. др Миодраг Месаровић, проф. др Јован Нахман, проф. др Мирослав Бенишек, проф. др Ивица Радовић, др Душан Мијовић, Славимир Стевановић, проф. др Никола Марјановић, Вељко Димитријевић. Позиву се нису одазвали Дејан Вуксановић, Милан Ђушић, Слободан Цветковић, проф. др Ненад Ђајић, као и представници **Министарства пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде – Дирекција за воде и Министарства инфраструктуре и енергетике.**

Трочасовна излагања у два круга су истакла следеће проблеме, дилеме и могућа решења у вези са актуелном проблематиком изградње малих хидроелектрана у Србији а у контексту тематике обновљивих извора енергије, енергетике и просторног развоја Србије уопште.

Проблеми

- Застарели и превазиђени Катастар малих хидроелектрана из 1987. године који није уважавао еколошке, социјалне и економске критеријуме, а који се и данас примењује код израде локалних просторних планова у Србији и код издавања енергетске и других сагласности.
- Недостатак генералне стратегије развоја енергетике до 2030. године и сагледавање дугорочних циљева коришћења обновљивих извора енергије и малих хидроелектрана у том контексту, према европским мерилима.
- Недостатак одговарајућих информација код израде локалних просторних планова које би обезбедиле поуздан и одржив начин коришћења водних ресурса Србије за мале хидро-електране (МХЕ) преко локацијских дозвола које издаје локална самоуправа без квалитетне контроле државних органа.
- Планским решењима и пројектима недостаје сагледавање еколошких и социјалних последица изградње МХЕ на овако непоузданом стратешком и информационом основу.
- Инвеститори који имају намеру да граде МХЕ као и локалне заједнице су углавном пред дилемом а често и у заблуди код доношења одлуке о грађењу МХЕ.
- Речни токови су у оваквој ситуацији изложени великим ризицима угрожавања њиховог еколошког потенцијала и биодиверзитета, претварања природних токова у каналску мрежу ради дугачких цевовода и великог броја МХЕ на једном речном току (и до 17). Посебна опасност прети извориштима.
- Регионална равномерност МХЕ није контролисана нити усмерена од стране државе, а највише се нападају заштићена природна добра и изворишта.
- Неопходан еколошки протикај није прописан, гарантован нити контролисан.
- Машинске зграде и испусти често у луку обилазе насељена места (измештање водотока) којима река представља драгоцен ресурс.
- Позиција локалне заједнице у систему коришћења енергије из МХЕ није јасна а још мање корист које она има из водног ресурса на њеној територији.
- Планирање и пројектовање се у смислу наведених проблема одвија крајње површно, без сагледавања утицаја и последица на социјалном, еколошком и

економском плану.

- Редослед издавања сагласности не одговара очувању еколошких капацитета речних токова јер се на почетку издаје енергетска сагласност а на крају сагласност републичке службе за заштиту природе, уместо обрнуто.
- Држава не поштује Закон о концесијама те речне токове уступа приватним компанијама из иностранства без концесије, односно са већинским уделом (река Ибар 51:49 у корист иностраног инвеститора!!!) и уз нејасан систем дистрибуције енергије из МХЕ, што се сматра недопустивим.
- Трговина (мешетарење) папирима и локацијама за изградњу МХЕ.

Дилеме

- Исплативост за државу и локалну заједницу изградње МХ с обзиром на високе трошкове улагања у инпуте за производњу уређаја?
- Да ли емисије које ствара производња уређаја смањују очекивања да је МХЕ чист извор енергије?
- Имајући у виду непрописне мере заштите, да ли МХЕ више или мање угрожавају средину од средњих и великих хидроелектрана?
- Да ли је довољно јасно колика је цена производње 1kWh уколико се примене све неопходне норме и стандарди еколошке заштите у изградњи МХЕ?
- Да ли је оправдано издавање дозвола за изградњу толиког броја МХЕ у ситуацији неодговарајућег Катастра МХЕ и недостатка дугорочне стратегије енергетике и ОИЕ?
- Да ли МХЕ могу да се планирају искључиво на локалном нивоу без регионалног сагледавања и државних критеријума?
- У којој мери децентрализација енергетског система може да обезбеди или угрози неопходан квалитет и еколошки капацитет речних токова у Србији?
- Да ли би систем one-stop-shop попомогао да се бројни проблеми боље решавају?

Решења

- Хитна израда новог Катастра МХЕ у Србији.
- Довршетак Стратегије енергетике до 2030.
- Стриктна примена еколошких мера код планирања и пројектовања МХЕ, уз примену директива ЕУ.
- Дефинисање јасних критеријума уз примену принципа одрживости речних токова, и регионалне дистрибуције МХЕ.
- Посебно дефинисање критеријума и правила за коришћење речних токова за МХЕ у заштићеним подручјима, уз строгу контролу грађења и експлоатације.
- Забрана измештања речних токова ради изградње МХЕ чиме се угрожавају права насеља и локалне заједнице на чијој се територији налазе.
- Увести норме и стандарде за планирање и пројектовање МХЕ, са уважавањем еколошких, социјалних и економских принципа.
- Гарантовати еколошки проток у пројектовању, изградњи и током експлоатације МХЕ. Цевоводе као техничко решење избацити из праксе и оријентисати се на проточне МХЕ.
- Планирање, критеријуме и принципе изградње МХЕ вршити на државном и локалном нивоу, уз неопходно регионално уравнотежење изградње.
- Размотрити враћање децентрализације у Закон.
- Поштовати техничке препоруке код изградње МХЕ како не би угрозиле велики систем.
- Користити домаћи капитал за изградњу МХЕ, комбиновано са средствима локалне

заједнице што би њима донело бенефит, и поштовати Закон о концесијама. Преиспитати неодговарајуће уступање иностраним инвеститорима речних токова Србије за изградњу МХЕ. Стратешко партнерство да, али уз већинско власништво државе.

- У склопу пројекта НАТУРА 2000 размотрити све речне токове као станишта и резервате птица и сходно томе преиспитати издате сагласности за изградњу МХЕ. У новом Катастру забранити или ограничити изградњу МХЕ.
- Размотрити мешетарење са папирима и локацијама за изградњу МХЕ.
- Редослед прибављања мишљења и сагласности преиспитати и на прво место ставити заштиту природе јер су реке Србије (вода) један од четири кључна елемента за живот на земљи и не могу се олако препуштати једном сектору (енергетика) без сагледавања његове мултифункционалности.
- Израдити Правилник о минимуму протока воде ради обезбеђења биолошког минимума.
- Применити принцип позиционирања (benchmarking) у односу на развијеније земље које граде МХЕ али и воде више рачуна о својој природи.
- Успорити или зауставити издавање сагласности за изградњу МХЕ док се систем не успостави на новим основама.
- У Закону о планирању и изградњи унети одредбу која ће обезбедити да локална заједница у својим плановима мора да сагледа еколошки и социјални утицај МХЕ на својој реци, без обзира на јак утицај интересних група, а да надлежно министарство контролише планско решење на основу објективне а не услужне студије утицаја.
- Обезбедити хоризонталну координацију државних и локланих ресора и институција пре одлучивања о изградњи МХЕ.
- Обезбедити стручну мултидисциплинарну ревизију пројеката.
- Обезбедити информисање и едукацију на локалном нивоу о значају еколошких капацитета вода и коришћењу за производњу одржаве енергије.

Са свим наведеним су сагласни **сви учесници Округлог стола.**

Београд, јули 2011.

Извор: Фејсбук група ОРСП (Одбранимо реке Старе Планине)

[Горан Токић – Гоци](#)

Илустрација: Горан Токић – Гоци

Престанак рада Републичке агенције за просторно планирање

23.12.2014

Законом о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ број 132/2014, у даљем тексту: Закон), прописано је да даном ступања на снагу овог закона престаје са радом **Републичка агенција за просторно планирање**, а да послове, запослене, имовину и архиву из надлежности ове Агенције, преузима **Министарство грађевинарства, саобраћаја и**

инфраструктуре.

Овим путем обавештавамо да се сви поднесци и други акти, од 17.12.2014. године, са даном ступања на снагу Закона, достављају на адресу Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, 11 000 Београд ул. Немањина бр. 22-26.

Престанак рада Републичке агенције за просторно планирање

23.12.2014

Законом о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ број 132/2014, у даљем тексту: Закон), прописано је да даном ступања на снагу овог закона престаје са радом **Републичка агенција за просторно планирање**, а да послове, запослене, имовину и архиву из надлежности ове Агенције, преузима Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

Овим путем обавештавамо да се сви поднесци и други акти, од 17.12.2014. године, са даном ступања на снагу Закона, достављају на адресу Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, 11 000 Београд ул. Немањина бр. 22-26.

Извор: <http://www.rapp.gov.rs/aktuelnosti/cid258-83673/prestanak-rada-republicke-agencije-za-prostorno-planiranje>

Енергетски “дивљи запад” у земљи Србији

У овој деценији сведоци смо све учесталијих атака на природу и њена богатства, а посебно на водне токове и водне ресурсе. Продаја пунионица и најаве увођења приватног сектора у јавне водоводе и системе за допремање вода узбуркала је јавно мњење.

Иако је законска регулатива по питању власништва над водним ресурсима итекако јасна и недвосмислена, јавност није остала равнодушна. Министар заштите животне средине, господин Горан Триван је у више наврата говорио о одредбама Закона о водама, где се у члану 5 „**ВОДНО ДОБРО**“ дефинише као неотуђиво јавно водно добро у својини Републике Србије што је за циљ имало да се умири узбуркана јавност и та обраћања имала су ефеката.

Међутим, сектор вода у Србији мучи један, такође велики проблем, који се медијски много мање експонира, а ни по чему не заостаје за проблемом такозване „приватизације вода“. Реч је о коришћењу хидропотенцијала Републике Србије. Осим великих хидроелектрана у које се убрајају оне са енергетским капацитетима изнад 100 МЊ снаге, све је већи притисак на мање водотоке, на којима је такође могућа градња енергетских постројења. Катастар мини хидроелектрана у Србији води Дирекција за воде Републике Србије и у њему су дате све локације на којима су изграђене или се граде мини хидроелектране, као и потенцијалне локације за њихову изградњу. На велику жалост, у поменутим катастрима најзанимљивије локације су већ „заузете“, а по правилу се налазе у зонама заштићених природних добара, која су „заштићеним“ проглашена скоро по правилу због нетакнуте природне средине на тим локацијама. Инвестиције у мини хидроелектране нису толико велике, па се отплаћивање испорученом електричном енергијом може остварити за краћи временски период.

Сама постројења за производњу електричне енергије састоје се од грађевинских објеката којима се одржава одређени ниво воде у акумулационом простору – брана, генераторских зграда и цевовода којима се вода од бране до генератора транспортује. Осим улагања у ове објекте, као и генераторе, потребно је изградити и систем за транспот енергије, односно далеководе до постојеће електроенергетске мреже. Често су далеководи вишеструко скупљи од самих објеката за производњу електричне енергије и електромашинске опреме, због чега су прве на удару локације од којих није велико растојање до постојеће мреже далековода. Друге две важне карактеристике пожељне локације су расположива количина воде и потенцијални падови корита реке, односно висинска разлика између коте воде у акумулацији и коте генераторског постројења. Ове две карактеристике представљају и највећи проблем, јер су такве локације по правилу у кањонима и клисурама водотока, са водопадима и брзацима.

Шта природно добро неког кањона, или клисуре неке реке чини управо заштићеним природним добром? Осим несумњиво позитивног визуелног ефекта који исти остваља на око посматрача, богатство чистих вода и богатство и разноврсност живог света у тим водама и на обалама је оно због чега се неки крајолик проглашава заштићеним. Људским активностима, које ће на било који начин утицати на та богатства нема места. Процесе планирања, пројектовања и изградње мини хидроелектране прати прикупљање документације која садржи и услове под којима се нешто може, односно не може градити или мењати.

Један од параметара који се за било какве радове на водотоцима мора поштовати је минимална количина воде која мора бити пропупштена за одржавање животног станишта водених биљака и животиња, али и потребе становништва непосредно низводно, назива се **БИОЛОШКИ**, односно **ЕКОЛОШКИ МИНИМУМ**. За овај параметар везана су два најчешћа проблема животне средине, а то је одређивање еколошког минимума, које је често веома рестриктивно по водени живи свет, а други је

контрола и поштовање чак и таквог еколошког минимума. Важно је напоменути да је еколошки минимум замишљени проток који би требао обезбедити довоље услове за опстанак живог света вода и приобаља, али је питање шта је то „**ДОВОЉНО**“. Довољна вода за преживљавање и за нормалан живот и развој воденог света су две потпуно различите категорије, јер и у концентрационим логорима су људи преживљавали са минимумом хране, али нису живели.

Други важан детаљ јесте контрола минималног протицаја, односно количина испуштања вода, јер све се чешће на неким водотоцима испушта далеко мање од еколошког минимума, или се чак уопште не испушта вода. Примерене санкције и надокнада начињене штете животној средини и локалном становништву за такво понашање по правилу изостају. О постојању рибљих стаза на овим објектима, којима се не спутава миграција водених животиња на својим уобичајеним коридорима не вреди ни говорити. Њих на овим профитерским објектима уопште неће бити, јер за власнике не само да представљају финансијски трошак, него и губитак драгоцене воде коју треба искључиво пуштати кроз турбине.

Према званичним доступним подацима, највише локација потенцијалних мини хидроелектрана налази се у сливовима Западне Мораве, односно на мањим водотоцима слива Ибра, Моравице и Рзава, а затим и на сливовима Врле, Власине, Бањске реке, Јелашнице, Пчиње и другим.

Оно што ипак највише забрињава јесте чињеница да су најтраженије локације управо у оквирима заштићених природних добара, као што су **Рзав, Сатара планина или Јерма**. Ова природна добра између осталог и јесу проглашена заштићеним природним добрима управо из разлога њихових природних хидролошко-хидрауличких особина којима је омогућен живот и развој живог света вода и приобаља.

Становништво ових крајева такође је жртва безумне политике производње електричне енергије по сваку цену. Њима су ове мале речице основ опстанка и живота. Без воде, или са диригованим водним режимом, или што ће бити чешћи случај, са зацењеним рекама, они су осуђени на пропадање и одумирање. Они млађи осуђени су на исељавање, без икакве шансе да се у свој родни крај икада врате. Еколошки производни потенцијали зависе и од рационалног и одговорног човека који ће плодове природе са ових простора убирати, или на својој земљи производити. Здрава храна у свету је све траженија, скупља и цењенија, али код нас неће бити никог да је произведе. Дакле, колико ће реално коштати један киловат струје из оваквих постројења? Реална цена киловата струје никада неће бити позната, јер је губитак потенцијала здраве животне средине немогуће новчано изразити.

Изградњом мини хидроелектрана, отићи ће и човек, али ће отићи и огромна шанса за производњу здраве хране, развој сеоског туризма и развој других делатности које су биле у функцији ненарушене животне средине. О каквој се девастацији природних вредности је реч довољно говори пример слива Топлодолске реке, где су за потенцијалну изградњу мини хидроелектрана одређене чак 24 локације, од чега су за 8 локација већ издати локацијски услови, или је већ почела изградња мини хидроелектране.

Све локације се налазе унутар парка природе „Стара планина“, а стараоц заштићеног природног добра ћути. Уопште се не поставља питање, да ли ће

изградња имати ефекте на животну средину и опстанак људи у овим крајевима. **Наравно да хоће и ти ефекти ће бити изразито негативни.** Своје пуне ефекте имаће поготово у периоду који наилази и у којима ће, услед климатских промена недостатак воде у летњим месецима бити све израженији.

Да ли ће се тада власник мини хидроелектране уопште обазирати на ионако ниско одређене еколошке минимуме, или ће гледати само свој профит, уопште није упитно. Питање је само да ли ће се тада државни органи сетити својих основних обавеза, или је било боље да се њих сетила пре него што је **дозволила „дивљи запад“ на малим и великим водотоцима Србије.**

извор:

<http://rbajcetic.webs.com/apps/blog/show/44812916-energetski-divljji-zapad-u-zemlji-srbiji>

[Грађани и медији су наши савезници у борби за бољу животну средину](#)

Министар заштите животне средине Горан Триван изјавио је да је Србија данас тамо где су развијеније европске земље биле пре 25 година у области животне средине. „Те земље су много напредовале, али не само захваљујући новцу, јер није све у новцу.

20.07.2017, Министарство заштите животне средине

Много тога зависи од организације, поштовања прописа, понашања и свести људи и појединаца и заједничког деловања, јер нико сам не може да реши ни један од важних проблема животне средине“, рекао је министар Триван гостујући на телевизији „Хепи“.

Он је истакао да имамо доста добрих закона, али да је проблем у њиховој примени. **„Грађани имају пуно право да провере имају ли загађивачи дозволе за то што раде и како раде. Информације о томе могу тражити од самих загађивача, од општине или инспекције, а ако све то не донесе резултат, нека се обратe нашем министарству“**, поручио је министар Триван. Он је посебно нагласио да ово министарство мења курс, да ће радити на јачању инспекције и строжијим контролама. **„Очекујемо да грађани и медији буду најјача инспекција, јер само заједно можемо да унапредимо животну средину“**, изјавио је министар Триван.

Он је нагласио да достизање стандарда Европске уније није циљ сам по себи, него да је циљ боља животна средина и здравији живот грађана Србије.

„Користићемо искуства других земаља, избегавати њихове грешке, прилагођавати и примењивати њихову добру праксу“, додао је министар Триван.

Он је указао на парадокс да се депоније и канализације уливају у реке и језера одакле се снабдевамо пијаћом водом. **„Људи који бацају отпад у реке, потоке, језера, сами себи загађују пијаћу воду“**, рекао је министар Триван и

додао да највећи део Србије не прерађује отпадне воде. **„То ће, међутим, морати да се промени и то ће бити један од најважнијих послова новог министарства, јер решавањем отпадних вода решавамо питања пијаће воде, река и језера“**, истакао је министар Триван.

Он је, такође, подсетио да је пољопривреда највећи загађивач на планети и да је храна индикатор квалитета животне средине, земљишта и вода.“ Имамо неколико институција које се баве квалитетом хране и њихови налази биће један од основних путоказа за деловање нашег министарства“, додао је министар Триван. Он је подвукао да нису сви пољопривредни препарати штетни. „Ми само морамо да радимо оно што раде други паметни људи и друге паметне државе и имаћемо здравију храну за нас и нашу децу и здравију животну средину“, закључио је министар Триван.

извор: <http://www.ekologija.gov.rs/gradjani-i-mediji-su-nasi-saveznici-u-borbi-za-bolju-zivotnu-sredinu/>